

**R. P. Ferdinandi De Castro Palao, Legionensis Soc. Iesv,
Sacrae Theologiae Professoris, Et sanctae Inquisitionis
Qualificatoris & Consultoris; Operis Moralis, De Virtutibus,
Et Vitiis Contrariis, In ...**

Continet Tractatus De Conscientia, De Peccatis, De Legibus, De Fide, Spe,
Et Charitate

Castro Palao, Fernando de

Lugduni, 1669

16 Ad quas personas confiscatio bonorum ob hæresim, & alia crimina
extendatur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76540](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76540)

non viget, non trahitur confiscatio ad illa, quia non potest extendi confiscatio fundata in lege, magis quam ipsa lex. *l. liberi, §. penult. ff. ad municip. & tradit Clarus supra Farinacius multos referens, num. 96.*

2 At si confiscatio faciendâ est iure speciali vigente etiam in territorio, ubi bona sita sunt, distinguendum est, si fisco, cui illa bona sunt applicanda, sit vnus, & idem, confiscatio trahitur ad illa bona, quia nulla est ratio, ex qua eximi possunt: at si fiscus diuersus sit, ad ea non extenditur, quia non potest extendi, confiscatio ad illa bona, quin simul bona fisco applicentur, & cum bona existentia in alieno territorio, non possit suo fisco applicare, efficitur in publicata manere, sic Bossius de publicatione bonorum, num. 62. Farinacius n. 98.

3 Executio confiscationis etiam facta iure communi fieri non potest, nisi per officiales illius loci, ubi bona sita sunt arguunt, textus in *l. cum vnus, §. ff. de bonis auctor. iud. possid.* Excipit, nisi iudex illius territorii per iudicem. qui sententiam tulit, requiratur. Bossius n. 6. Farinacius n. 59. Sanch. n. 33.

PUNCTVM. XVI.

Ad quas personas confiscatio bonorum ob hæresim, & alia crimina extendatur.

Extenditur ad omnes Christianos Romano Pontifici subiectos.

Hucusque de bonis, quæ confiscanda sunt, fuimus locuti; restat dicendum de personis confiscationi subiectis. Cum enim confiscatio pena sit, & a legislatore delinquentes subditi legislatori, vt hæc pena affici possit. Ex quo fit, cum omnes Christiani Romano Pontifici subditi sint, quilibet illorum quacumque dignitate fulgeat, ob transgressionem legum Ecclesiasticarum si grauis, perniciosa sit transgressio (qualis est facta ob crimen hæresis) poterit hæc pena puniri: vt latè ostendit Suarez in suo *gramm. lib. de defensione fidei, lib. 3. cap. 22.* imò de facto ob crimen hæresis hæc confiscationis pena omnes afficiantur. Nam *caput cum secundum leges, de hæreticis*, generaliter loquitur, & Bulla Cœnæ aduersus omnes procedit. Adde ij quo potentiores sunt, eò grauius nocent, si delinquant, ac proinde grauius puniendi: & ita tradit Suarez de *file. spe. & charitate, disp. 22. sect. 6. n. 3.*

PUNCTVM. XVII.

An confiscatio imposita ipso iure ob crimen læsæ maiestatis, præcipuè diuinæ, priuet delinquentem ipso facto dominio suorum bonorum.

- 1 Dupliciter lex confiscationem imponere potest aliam annexam delicto, aliam à iudice imponendam: & qua sit harum differentia.
- 2 Proponitur prima sententia affirmans delinquentem dominio suorum bonorum priuari per tale delictum.
- 3 Secunda sententia negat priuari.
- 4 Conciliantur supradicta sententia.

Pergimus inuestigare quem effectum habeat confiscatio per legem imposita. Dupliciter lex confiscationem imponere potest. Primò annectendo confiscationem delicto, & hæc vocatur confiscatio ipso facto. Secundò dirigendo iudicem vt illam imponat, si cui in pena excommunicationis est manifestum, quæ aliquando delinquentes eò ipso, quo delictum committunt, afficit, aliquando verò afficit illos post sententiam. Effectus harum confiscationum sunt omnino diuersi: nam quando lex confiscationem ipso iure imponit, vt in crimine læsæ maiestatis humanæ, & diuinæ contingit, & in nostro regno in crimine sodomiz, ex allegatis text. in princip. huius disputationis, bona delinquentis ita sunt obligata fisco à die commissi criminis, vt omnes alienationes ab illo die factæ in præiudicium fisco, vel sint nullæ, vel per sententiam rescindantur, quia sententia postea prolata retrahitur, & deuoluitur, ac si pronuntiatæ esset, cum delictum committitur, quod nullo modo habet locum in confiscatione imponenda per iudicem: & tradunt, Doctores statim referendi. Item hæres delinquentis conueniri potest, & bonis à delinquente acceptis priuari, si memoria delinquentis condemnatur non potest in aliis criminibus, in quibus ante mortem delinquentis lis cõtestata non est, excepto crimine læsæ maiestatis diuinæ, & humanæ, vt constat ex *l. 1. C. de delictis defuncti. & ex l. ex iudiciorum, 20. ff. de accusacionibus, ubi non aliàs transfertur aduersus hæres delicti bonorum adempti, quam si lis contestata, & condemnatio fuerit secuta, excepto repudiandorum, & maiestatis iudicio.* Et ratio est, quia quando sunt bona ob delictum ipso iure, & facto confiscata, sunt obligata realiter

fisco, & sic obligata transeunt ad hæreses, & ratione huius obligationis, potest hæres conueniri: at quando bona non sunt ipso facto confiscata, hæres delinquentis conueniri non potest, quia non potest conueniri ratione delicti, quia hoc non excedit personam delinquentis: neque etiam conueniri potest ratione bonorum, quæ à delinquente possidebantur, cum non transfierent in illum aliqua obligatione affecta: sic alios referens Farinacius *praxi. part. quæst. 25. à num. 190.* Simancas de *causis infamit. tit. 9. n. 186.* Valquez *1. 2. disp. 170. c. 4. n. 22.* Sanchez *lib. 2. cap. 22. num. 29. 27. & 28.* Suarez de *fide, disp. 22.*

Dificultas ergo est, an delinquentes ipso facto priuetur dominio suorum bonorum, quando delictum confiscationem habet annexam?

2 Primâ sententia satis communis, & probabilis affirmat, quam defendunt post alios antiquiores Anton. Gom. de *delictis cap. 2. num. 3. ante finem.* Butlat. *cons. 14. n. 3.* Decian. *lib. 5. c. 20. num. 3.* Farinac. loquens de hæreticis, *g. 190. §. 5. n. 68.* & loquens de crimine læsæ maiestatis humanæ, *g. 116. num. 66.* Greg. Lop. *l. 4. tit. 2. p. 7. Azot tom. 1. lib. 6. 7. q. 2.* & alij plures referat Sanchez *lib. 2. cap. 22. n. 2.* Probatur primò, quia committens delictum, ob quod bona sunt fisco addicta ipso iure, priuatus est potestate libera alienandi, & administrandi ea bona, sicut antea habebat, quod in crimine læsæ maiestatis humanæ est manifestum ex *l. ex iudiciorum 20. ff. de accusacionibus, ubi, adeo, ut D. Suerens, & Antonius rescripsit, ex quo quis aliquis ex his causis crimen contraxit nihil ex bonis suis alienari, aut manumittere eum posse, & l. vlt. C. ad leg. lul. maiest. ubi, ex quo quis tale crimen contraxit, nec alienare, neque manumittere eum posse, neque ei soluere iure debitorum, magis etiam Antonius, rescripsit, & in cr. mine hæresis in competo est apud omnes, ex *c. cum secundum leges de hæreticis in 6.* Sed dominium, nihil aliud est quam ius vtendi re propria, tanquam propria. Ergo cum delinquentes ob delictum hoc ius amittit, amittit & dominium, Secundò in *l. quisquis. C. ad l. lul. maiest.* declarat ob prædicta crimina bona delinquentis esse fisco addicta. Ergo sunt subacta à possidente, saltem quoad dominium. Tertio ex *l. vlt. ff. ad leg. lul. maiest.* ubi vindicantur bona delinquentis transferta ad hæreses si ipsi satis non purgauerint delictum: sed vindicatio ipso domino competit. *l. in rem, ff. de rei vindicac.* Ergo fisco dominus est. Quarto si fiscus dominum non comparat bonorum suorum delinquentes, quia ipso iure publicantur, transferta illa bona in tertium possessorem, fructificabunt ipsi, & non fisco, contra contingit, quia fisco vendit rem delinquentis cum fructibus perceptis Ergo signum est acquisisse dominium, vt dicitur *l. 4. tit. 2. part. 7. Quinto, si in crimine hæresis non amittitur dominium à die commissi criminis, frustra Pontifex in *cap. cum secundum leges, de hæreticis in 6.* prohiberet Principibus secularibus occupare delinquentium bona, quousque Episcopus vel alius Ecclesiasticus habens potestatem profetam sententiam super tale crimen, si quidem certum est recento dominio alienus rei, non posse à domino rem auferri, quousque per sententiam priuatus sit.**

3 Secundâ sententia non minus probabilis, & communis negat hanc penam confiscationis bonorum alicui delicto iam annexam esse, vt priuet ipso facto delinquentem dominio suorum bonorum: sic post alios antiquiores Valq. *1. 2. disp. 170. 190. cap. 3.* Sanch. *lib. 2. in Decal. c. 22. num. 3.* Mol. *tom. 1. de iust. disp. 95. vers. dubium verò est.* Henric. *lib. 13. de excommunicatione c. 26. num. 2.* Peregrin. *de iure fisco lib. 5. tit. 3. num. 171.* Ant. Fab. *coartatur. iuris lib. 7. cap. 20. Andr. Fachin. lib. 9. controuers. cap. 25.* Probatur primò ex *l. quis firmus, ff. qui, & quibus manumissio iuri: Quæsitum est, an is qui maiestatis crimine reus factus sit, manum iurare possit, quoniam ante damnationem dominus esse, & Imperator Antonius Calpurnio Critoni rescripsit ex eo tempore, quo quis propter facinororum suorum cogitationem, iam de pena sua certus esse poterat multo plus cogitatione, & scientia delictorum, quam damnatione ius dandæ libertatis eum amississe. Videtur ergo solam amississe delinquentes ius dandæ libertatis à die commissi delicti hoc est, liberam bonorum administrationem, non tamen amississe dominium. Sed huc argumento acutè sanè respondet Decian. rationem dubitandi in supradicta lege, an delinquentes ante damnationem manumittere possint, ortam fuisse, ex eo quod ante damnationem videretur dominus. Cui rationi dubitandi respondit Imperator, efficacius amittere delinquentes, postquam certus est de suo delicto ius dandæ libertatis, quam post condemnationem siquidem post condemnationem idè amittit, quia certus est de suo delicto, quia sententia facit notorium, sed magis certus est de sua propria conscientia, quæ falli non potest, & sic coniungendo rationem dubitandi cum ratione decidendi, & decisione ipsa, fatari necesse est, quod sicut per damnationem amittit dominium, ita & amittit ante, postquam deliquit, ad non fuisse soluta ratio dubitandi quæ erat, quò ante damnationem dominus esse. Nam si voluisset dicere rationem decisionis esse, quod aliud amittere administrationem, simpliciter dixisset, manumittere non potest, licet dominus remaneat quoad sententiam. Sed responsum Deciani refelli potest ex eo quod alia fuit ratio dubitandi alia ratio decidendi in supradicta lege. Ratio*